

[Stumph.]

og de vil kunne gøre store Ulykker, hvis de faar Lov til at gaa løse.

Maa jeg lige til Slut gøre en enkelt Bemærkning med Henblik paa Tiden, der kommer. Naar Krigen slutter — og den slutter jo dog engang —, vil der komme en Tid, som efter min Opfattelse vil blive endnu sværere, i alt Fald ikke mindre besværlig at komme igennem, end den Tid, vi nu er inde i. Man bør derfor, synes jeg, fra det offentlige Side allerede nu og paa et bredt Grundlag grundigt undersøge, hvad det er muligt at tilrettelægge til Imødegaelse af Efterkrigstidens mange forskellige og store Besværligheder. Det vilde sikkert vække almindelig Tilfredshed i Befolkningen, om Regeringen nedsatte et Udvalg, der kunde tage disse for Land og Folk saa vigtige Spørgsmaal op til Behandling; det vil jo altid være godt, at man møder en Situation velforberedt og ikke uforberedt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Forslag til Lov om Udstedelse af Statsobligationer til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, og jeg skal ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at foreslaa det henvist til en kort Behandling i det Udvalg, som er besluttet nedsat om den Sag, vi lige har behandlet.

Stensballe: Den Ændring, der er sket under Behandlingen i det andet høje Ting, kan naturligvis kun være til Gavn med Hensyn til at faa Statsobligationerne tegnet. Jeg har ikke tilstrækkeligt Kendskab til at bedømme, om Betingelserne er saa gode, at Beløbene kan tegnes fuldt ud, men jeg ønsker den højtærede Finansminister alt Held til at faa disse Statsobligationer tegnet i fuldt Omfang.

Stein: Jeg kan for saa vidt ganske slutte mig til de Udtalelser, som faldt fra den ærede sidste Taler; ogsaa jeg ønsker, at den højtærede Finansminister maa faa Held med denne Obligationsudstedelse. Jeg tillægger det en Del Betydning, at man faar bundet disse Kapitaler i Overgangen fra Krig til Fred, hvor vi — det er der vist ingen Tvivl om — kommer til at staa over for meget alvorlige Vanskeligheder.

Jeg har allerede under den tidligere Forhandling i Dag haft Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger om dette Lovforslag. Alt beror jo her paa, om de Betingelser, der kan bydes, virkelig vil friste — jeg er ikke Optimist i saa Henseende. I alle Tilfælde tror jeg, at det for det ene Laans Vedkommende vil have sine Vanskeligheder, men

man maa haabe, at de Forventninger maa gaa i Opfyldelse, som den højtærede Finansminister før gav Udtryk for, idet han henviste til det Forbehold, der er taget om, at Ministeren til enhver Tid skal kunne afbryde Udstedelsen af disse Obligationer. Man kan naturligvis ikke forudse meget i disse Tider, men jeg tror ikke, det er en Bestemmelse, der vil faa nogen praktisk Betydning inden for det Tidsrum, her er Tale om.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige hurtig og velvillig Behandling af dette Forslag.

Lannung: Det Forslag, vi her behandler, er jo et Hovedled i Rækken af Lovforslag, som alle har til fælles Formaal at medvirke til at undgaa de Farer, der truer Sundheden i vort Pengevæsen under de forhaandenværende særlige Omstændigheder og navnlig — som vi alle erkender — den alvorlige Fare for, at vi en Dag skal opleve, at en almindelig Flugt for enhver Pris fra Pengeværdien over til Realværdierne begynder, hvilket vilde være ensbetydende med en afgørende Svækkelse af den danske Krone.

Bindingerne er et afgørende Moment tilsigtede Stabilisering, og under denne Synsvinkel maa ikke mindst dette Forslag betragtes; det indgaa derfor som et særlig betydningsfuldt Led i den Helhed, som det samlede Lovkompleks danner. Forslaget maa for øvrigt ses som en Fortsættelse af de Foranstaltninger mod Pengerigeligheden, som fandt Udtryk i Lovgivningen allerede for et Aars Tid siden om Udstedelse af Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Statsspareobligationer; og det maa fra alle Sider erkendes, at de Grunde, der da gjorde sig gældende, i Dag kun i endnu højere Grad motiverer denne Lovgivning.

Jeg tiltræder for vort Vedkommende med saa meget større Tilfredshed dette Forslag, som jeg føler mig fuldt ud overbevist om dets særdeles gavnlige og saa utvivlsomt formaalstjenlige Virkning. Det er maaske det Forslag, om hvilket man bedst og med størst Sikkerhed kan gaa ud fra, at det virkelig paa effektiv Maade vil opfylde sit Formaal og for saa vidt det fælles Formaal for hele Lovkomplekset. En lignende Sikkerhed er vel for adskillige af os ikke i samme Grad til Stede for alle de andre Forslags Vedkommende, idet vi i nogle Henseender kan tvivle paa eller i hvert Fald finde det noget problematisk, om det nu er det helt rigtige og effektive, man har kunnet samles om. Hertil kommer, at dette Forslag formentlig er uden de mindre heldige Bivirkninger, der ifølge Sagens Natur ikke